

To be a US resident How to get it?

A Guide for Thai medical students

1st Edition

Manop Pithukpakorn, MD

Instructor, Dept. of Medicine

Faculty of Medicine - Siriraj Hospital

Medical Staff, Internal Medicine

Thaiclinic.com

Licensed web content

Published by Thaiclinic.com®

All right reserved 2000

บทที่ 1 ทำไมต้องเรียนต่อต่างประเทศ

ทำไมต้องเรียนต่อต่างประเทศ

สำหรับนักศึกษาแพทย์ รวมถึงแพทย์จบใหม่ ผมเชื่อว่าไม่ว่ามีไม่น้อยที่ตั้งใจอยากเรียนต่อ โดยเฉพาะการเรียนต่อเฉพาะทาง มีคำถามรวมถึงข้อสงสัยมากมายเข้ามาถามเกี่ยวกับการเลือกเรียนต่อสาขาอะไรดี มีที่ไหนบ้างที่เขาเปิดรับ จะสมัครเรียนที่นี้ดีไหม ทำอย่างไรถึงจะสมัครได้ ฯลฯ แต่มีไม่น้อยเช่นกันที่สงสัยเกี่ยวกับการเรียนต่อในต่างประเทศ

แล้วเราจะเรียนต่อต่างประเทศไปทำไม ในเมื่อเมืองไทยก็มีการฝึกอบรมเฉพาะทางสาขาต่าง ๆ เกือบครบทุกสาขาเท่าที่ต่างประเทศเขามี ? นี่เป็นคำถามที่ดีครับ ซึ่งผมเห็นว่านักศึกษาแพทย์ แพทย์จบใหม่ทุกคน ควรจะต้องตอบคำถามข้อนี้ให้ได้ก่อนจะตัดสินใจเลือกจะไปเรียนต่อในต่างประเทศว่า ทำไมเราถึงต้องไปเรียน เช่น ไม่มีสาขาวิชาที่ฝึกอบรมในประเทศไทย, อนาคตทำงานในโรงเรียนแพทย์, ต้องการประสบการณ์การเรียนและใช้ชีวิตในต่างประเทศ เป็นต้น

รู้หรือไม่ เรียนต่อต่างประเทศ ไม่ง่ายอย่างที่คิด

การฝึกอบรมเฉพาะทางในเมืองไทยนั้น มีขั้นตอนตรงไปตรงมา ไม่ยุ่งยากซับซ้อน สถานที่ฝึกอบรมมักเป็น คณะแพทยศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่ง รวมถึง โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกลาโหมขนาดใหญ่ การสมัครสามารถทำได้โดยการติดต่อกับภาควิชาในสถาบันที่เราสนใจจะฝึกอบรม และสมัครเป็นทางการผ่านแพทยสภา แต่ละสถาบันอาจแนววิธีคัดเลือกต่างกันไป เช่น การสัมภาษณ์, ผลการเรียน, ประสบการณ์การปฏิบัติงาน, ต้นสังกัด เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่ ผู้ที่สนใจฝึกอบรมในสาขาต่าง ๆ มักไม่มีปัญหาในการหาสถานที่ฝึกอบรม จะเว้นก็ในสาขาที่มีการฝึกอบรมน้อยและได้รับความนิยมมาก เช่น ตจวิทยา (ผิวหนัง), จักษุ หรือ โสต-นาสิก-ลาริงซ์วิทยา อาจมีผู้เข้าสมัครมากกว่าตำแหน่งที่รับได้

แต่การเลือกฝึกอบรมในต่างประเทศนั้นไม่ง่ายเลย ผู้สมัครต้องผ่านขั้นตอนมากมาย ในการเลือกจะฝึกอบรมต่อในประเทศสหรัฐอเมริกา ต้องสอบเพื่อประกาศนียบัตรจาก ECFMG, การสมัคร, การสัมภาษณ์ ฯลฯ ล้วนแต่ต้องเตรียมตัวเตรียมใจอ่านหนังสือ และฝึกซ้อมทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังเสียค่าใช้จ่ายสูง เช่น ค่าสมัครสอบต่าง ๆ, การสมัครหาที่เรียน, ค่าไปรษณีย์ทั้งหมดหมายต่างประเทศชนิดธรรมดาและ EMS, ค่าธรรมเนียมการขอใบรับรอง และ transcript, รวมทั้งการเดินทางไปต่างประเทศเพื่อสอบและสัมภาษณ์ด้วย อีกทั้งโอกาสในการจะได้เข้ารับการฝึกอบรมยังไม่มากนัก จากการประมาณมีคนไทยสามารถเข้าฝึกอบรมในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ไม่เกิน 5 คนต่อปี เมื่อเทียบกับตำแหน่งของการฝึกอบรมทุกสาขาในเมืองไทยหลายร้อยตำแหน่ง

แล้วเป็นไปไม่ได้เลยหรือ

แม้การเลือกฝึกอบรมต่อในต่างประเทศจะเป็นเรื่องยาก แต่มีได้หมายความว่า จะเป็นไปไม่ได้ ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีตำแหน่งฝึกอบรมเฉพาะทางกว่า 2 หมื่นตำแหน่งทุกปี และในจำนวนเหล่านี้มีผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมเป็นชาวต่างประเทศได้รับตำแหน่งประมาณ 15% หมายความว่า มีชาวต่างประเทศกว่า 3 พันคนได้ฝึกอบรมในสหรัฐอเมริกา และบางสาขาเช่น Internal medicine อาจมีชาวต่างประเทศฝึกอบรมอยู่ถึง 25% นอกจากนี้ในบางสาขา ยังมีตำแหน่งเหลือที่มีคนสมัครไม่เต็มอีกด้วย

เป็นที่น่าเสียดายว่า ในบรรดาชาวต่างประเทศที่ได้เข้าฝึกอบรมในสหรัฐอเมริกานั้น ส่วนใหญ่เป็นชาวอินเดียกว่า 50% ที่เหลือเป็นชาวฟิลิปปินส์, จีน และอเมริกาใต้ เกือบทั้งหมด มีคนไทยอยู่น้อยมาก นี่เป็นการจุดประกายให้เกิด Section นี้ โดยหวังว่าจะเป็นเครื่องมือที่จะใช้แนะแนวทางการเตรียมตัว, การสอบ, การสมัคร รวมทั้งการสัมภาษณ์ สำหรับนักศึกษาแพทย์หรือแพทย์ที่ตั้งใจจะฝึกอบรมในต่างประเทศ และเพื่อนำความรู้กลับมาทำประโยชน์กับเมืองไทย อีกทั้งจะได้เป็นการปูทางให้นักศึกษาแพทย์หรือแพทย์ไทยรุ่นถัด ๆ ไป ได้มีโอกาสไปฝึกอบรมในต่างประเทศได้ง่ายขึ้น

บทที่ 2 เริ่มเตรียมตัว

ช่วงเวลาที่ดีที่สุดในการตั้งต้นเตรียมตัว เพื่อมีจุดมุ่งหมายเรียนต่อในต่างประเทศ คือเริ่มตั้งแต่ตอนเป็นนักศึกษาแพทย์ เนื่องจากประกอบด้วยขั้นตอนหลายอย่าง ขั้นตอนแรกคือการสอบเพื่อประกาศนียบัตรจาก Educational Commission for Foreign Medical Graduates หรือ ECFMG Certificate นั้นเป็นการสอบเพื่อวัดความรู้การแพทย์ตั้งแต่ขั้นปริคlinikและคลินิก อีกทั้งเนื้อหาการสอบยังมีข้อปลีกย่อยบางอย่างแตกต่างจากเนื้อหาการเรียนของประเทศไทย ดังนั้นจึงต้องขยันเรียน, อ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ และฝึกทำแนวข้อสอบของ ECFMG ด้วย จากเนื้อหาที่มาก การเตรียมตัวแต่เนิ่น ๆ ทำให้การสอบนั้นประสบความสำเร็จมากกว่า นอกจากนั้นการขยันเล่าเรียน และปฏิบัติงานให้ดี ยังมีผลในการขอจดหมายรับรอง (recommendation letters) ที่ดีมาจากอาจารย์ ซึ่งจะใช้ในการสมัครในสถาบันที่สนใจต่อไปด้วย

แต่ช่วงนักศึกษาแพทย์นั้นเราไม่ค่อยจะมีความสนใจในการมองอนาคตในการศึกษาต่อต่างประเทศ ด้วยความไม่รู้รายละเอียดหรือไม่ทราบมาก่อน ไม่รู้จะเรียนอะไรหรือชอบสาขาไหน กว่าจะมาสนใจหรือรู้เรื่องก็เกือบจบหรือจบกันไปแล้ว (อย่างผมเองไม่เคยรู้จักการสอบหรือการสมัครอะไรทั้งสิ้น จนเกือบจะจบ extern โน่น ถึงจะทราบว่าเขามีอะไรกันบ้าง) ที่นี้จะทำอย่างไรกันดี บอกได้เลยว่ายังไม่สายไปหรอกครับ ดีเสียอีกเพราะว่าเราจะได้ทราบว่าเราสนใจจะเรียนต่อในสาขาไหน โดยเฉพาะคนที่เรียนดี ๆ ก็มักไม่มีผลอะไรอยู่แล้วเพราะตอนเรียนก็ขยันและปฏิบัติงานได้ดี ไม่น่าห่วงอะไร

จะสมัครเพื่อเรียนต่อ ต้องทำอย่างไรละ

ถ้าคุณยังไม่ทราบรายละเอียดอะไรเลย แต่คิดว่าอยากสมัครเรียนต่อในต่างประเทศ หนทางยังอีกยาวไกลนัก ยังไม่ต้องมองไปถึงจุดนั้นหรอกครับ มาก้าวกันไปทีละขั้นดีกว่าครับ

เนื่องจากผมเองมีประสบการณ์ในการสมัครเข้าศึกษาต่อเฉพาะในสหรัฐอเมริกาเท่านั้นเอง อีกทั้งประเทศสหรัฐอเมริกามีการสมัครและสอบที่ชัดเจนเป็นระบบ และเป็นที่ยอมรับของแพทย์หรือนักศึกษาแพทย์ไทยมากกว่าประเทศอื่น ดังนั้นบทความนี้จะอิงรายละเอียดของประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นหลักครับ ส่วนประเทศอื่นผมจะลงรายละเอียดในภายหลัง

ผมจะแบ่งขั้นตอนง่าย ๆ ดังนี้ครับ

- การสอบเพื่อ ECFMG Certificate
- การสมัครสถาบันฝึกอบรม
- การสมัคร National Resident Matching Program (NRMP)
- การเตรียมตัวสัมภาษณ์
- การเลือกสถาบัน และวันประกาศผล

เรามาดูตามรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนกันเลยครับ

บทที่ 3 ECFMG & USMLE

ECFMG และ USMLE คืออะไร

ECFMG ย่อมาจาก Educational Commission for Foreign Medical Graduates เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดการเกี่ยวกับการเข้าฝึกอบรมหรือศึกษาต่อในประเทศสหรัฐอเมริกาของแพทย์ต่างชาติ มีสำนักงานใหญ่ที่เมือง Philadelphia รัฐ Pennsylvania โดยเป็นตัวแทนของประเทศสหรัฐอเมริกาในการจัดทดสอบความรู้เพื่อให้ได้ประกาศนียบัตร หรือ ECFMG Certificate เป็นการรับรองว่ามีความรู้ความสามารถทางการแพทย์เพียงพอที่จะเข้าฝึกอบรมในประเทศของเขาได้ โดยอาศัยการทดสอบที่เรียกว่า United States Medical Licensing Examination (USMLE) ซึ่งเป็นการสอบวัดความรู้ข้อสอบเดียวกัน กับการสอบเพื่อใบประกอบวิชาชีพ ของนักศึกษาแพทย์ในสหรัฐอเมริกาทั่วประเทศที่จัดโดย National Board of Medical Examiner (NBME)

การสมัครเพื่อสอบให้ได้ ECFMG Certificate

การจะให้ได้ Certificate นี้ประกอบด้วย การสอบใหญ่ 4 ชนิด (ได้แก่ USMLE Step 1 และ 2, การสอบภาษาอังกฤษคือ TOEFL และการสอบ CSA) และการส่งหลักฐานประกอบการสมัครต่าง ๆ อีกหลายอย่าง ว่าเรามีคุณสมบัติเหมาะสมในการสมัครและได้ Certificate

คุณสมบัติของผู้สมัครประกอบด้วย

1. จบการศึกษาด้านแพทยศาสตรบัณฑิตจากสถาบันการศึกษาที่ได้รับการรับรองจาก WHO โดยจะมีรายชื่อสถาบันใน World Directory of Medical Schools สำหรับคนที่จบจากคณะแพทยศาสตร์ของมหาวิทยาลัยของรัฐนั้นไม่ต้องห่วงครับ แต่สถาบันเอกชนนั้นคงต้องไปตรวจสอบอีกทีครับ
2. ได้รับใบอนุญาตการประกอบวิชาชีพเวชกรรมแล้ว

ส่วนเอกสารการสมัครประกอบด้วย

1. ใบสมัครสอบซึ่งกรอกรายละเอียดเรียบร้อยแล้ว และมีลายเซ็นรับรองของคุณบดีของคุณะแพทยศาสตรที่สำเร็จการศึกษา สำหรับใบสมัคร สามารถขอได้จากคณะแพทยศาสตร์ ซึ่งบางสถาบันอาจมีอยู่ หรือขอโดยตรงได้จาก ECFMG โดยเขียนจดหมายเพื่อขอใบสมัครได้ที่

Educational Commission for Foreign Medical Graduates

3624 Market Street

Philadelphia, PA 19104-2685

USA

หรือส่งอีเมลไปที่ appbook@ecfm.org โดยใช้ Subject ว่า Send me an Application Booklet และบอกรายละเอียดชื่อนามสกุล และที่อยู่ รวมทั้งประเทศที่ต้องการให้ส่งใบสมัครมาให้เรา ใบสมัครเหล่านี้ขอได้ฟรีครับ แต่ใบสมัครจะใช้ได้แค่ 1 ปี สำหรับใบสมัครปี 2000 จะใช้ได้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 1999 จนถึง 30 กันยายน 2000 เท่านั้น แต่แต่ละปีจะไม่เหมือนกัน

2. รูปถ่าย 2 รูป
3. สำเนาใบปริญญาบัตรและใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม อย่างละ 2 ฉบับ
4. ใบแปลใบปริญญาบัตรเป็นภาษาอังกฤษ (ขอได้จากมหาวิทยาลัย) และใบแปลใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม (ขอได้จากแพทยสภา) อย่างละ 1 ฉบับ

มาถึงขั้นนี้อาจมีคำถามว่า แล้วนักศึกษาแพทย์ที่ยังไม่จบ จะสอบได้หรือเปล่า ก็บอกได้เลยว่าได้ครับ แต่เมื่อสอบได้ครบทุกอย่างแล้ว จะยังไม่ได้ Certificate จนกว่าจะได้ส่งเอกสารการสมัครในข้อ

- 3 และ 4 ไปยัง ECFMG เพื่อตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว ใน USMLE Step 1 อนุญาตให้นักศึกษา

แพทย์ที่สำเร็จการศึกษาชั้นปริคณินคแล้วสอบได้ (คือปี 4 ขึ้นไป) และผู้ที่สอบ Step 2 ได้จะต้องเป็น นักศึกษาแพทย์ที่ศึกษาในปีสุดท้าย (คือปี 6)

บทที่ 4 การสมัครและสอบ USMLE

ปัจจุบันการสอบ USMLE นั้นเป็นการสอบกับคอมพิวเตอร์ทั้งหมด (Computer based testing : CBT) ซึ่งรับผิดชอบโดยสถาบันที่ชื่อว่า Sylvan Prometric ซึ่งสถาบันนี้รับผิดชอบมากมายหลายประเภท ใครที่เคยสอบ GRE หรือ GMAT ที่เป็นคอมพิวเตอร์ หรือสอบ TOEFL แบบคอมพิวเตอร์คงจะคุ้นเคยดี ศูนย์สอบของ Sylvan Prometric นี้มีหลายร้อยแห่งทั่วโลก สำหรับเมืองไทยนั้นตั้งอยู่ที่อาคารซีดีแบงก์ ถนนสาทร ในการสอบแต่ละ Step จะใช้เวลาสอบ 1 วัน สำหรับ Step 1 ใช้เวลาสอบราว 8 ชม. และ Step 2 ราว 9 ชม.

ก่อนสมัคร เราจะต้องเลือกช่วงเวลาสอบเสียก่อนว่าจะสอบช่วงใด ช่วงการสอบหรือ eligibility period จะแบ่งย่อยออกเป็นช่วงละ 3 เดือน เมื่อเราสมัครสอบช่วงใดแล้วจะสอบได้ในช่วงนี้เท่านั้น แต่สามารถจะเลือกสอบวันใดก็ได้ที่สถาบันจัดสอบเปิดให้ในช่วงนั้น ซึ่งจะต้องแจ้งศูนย์สอบก่อนอย่างน้อย 5 วันทำการ ถ้าต้องการสมัครเพื่อสอบทั้ง Step 1 และ 2 ก็สามารถเลือกสอบใน period เดียวกันหรือต่างกันได้ อย่างไรก็ตาม ผู้สมัครจะไม่สามารถเลือกช่วงเวลาสอบที่เริ่มการสอบในขณะที่สมัครได้ และ ECFMG กำหนดให้เลือกช่วงเวลาสอบที่เริ่มหลังจากวันที่สมัครไปอย่างน้อย 4 สัปดาห์เพื่อใช้เวลาในการจัดวันสอบ ถ้าผู้สมัครเลือกช่วงเวลาสอบที่ไม่สามารถจัดสอบให้ทัน ECFMG จะเลื่อนช่วงเวลาสอบไปยังช่วงถัดไปโดยอัตโนมัติ สำหรับผู้ที่สอบไม่ผ่าน ECFMG อนุญาตให้สมัครเพื่อสอบซ้ำอีกหลังการสอบครั้งสุดท้ายไม่น้อยกว่า 60 วัน และไม่อนุญาตให้สอบซ้ำมากกว่า 3 ครั้งในช่วงเวลา 12 เดือน เมื่อสอบ Step ใดผ่านแล้ว ผู้สอบจะมีเวลาสอบ 7 ปีในการสอบอีก Step ให้ผ่าน

นอกจากการสอบ USMLE ทั้ง 2 Step แล้วยังมีการสอบภาษาอังกฤษที่ทุกคนคุ้นเคยดีคือ TOEFL ซึ่งจะเลือกสอบก่อนหรือหลังก็ได้ โดยก่อนเริ่มสอบต้อง request ให้ส่งคะแนนสอบไปยัง ECFMG หมายเลขสถาบัน 9108 และส่งไป TOEFL Acceptance request form พร้อมค่าธรรมเนียม 40 เหรียญไปยัง ECFMG

ค่าสมัครสอบ USMLE สำหรับปี 2000 นั้นประกอบด้วย

1. ค่าสมัครสอบ Step 1 และ 2 Step ละ 570 เหรียญ
2. ค่าธรรมเนียมสำหรับศูนย์สอบของ Sylvan Step 1 เท่ากับ 100 เหรียญ และ Step 2 เท่ากับ 110 เหรียญ

3. ค่าธรรมเนียมบัตรเครดิตในกรณีที่ใช้วิธีการจ่ายเงินผ่านบัตรเครดิต (VISA, Mastercard) 20 เหรียญ

นับว่ามากพอๆ ถ้ารวมกับค่าสมัครสอบ TOEFL อีก 80 เหรียญ (กรณี Paper based) หรือ 120 เหรียญ (กรณี CBT) และค่า TOEFL Acceptance fee อีก 40 เหรียญ รวมแล้วเท่ากับ $570+570+100+110+80$ หรือ $120+40 = 1370$ หรือ 1400 เหรียญ (ราว 52,000-53,000 บาท ถ้าคิดค่า 1 เหรียญเท่ากับ 38 บาท) ดังนั้น ผู้ที่คิดจะสอบต้องมีความแน่นอน และคิดอย่างรอบคอบ มีจุดมุ่งหมาย การสอบครั้งหนึ่งเสียเงินหลายหมื่นบาท ถ้าสอบตามแพชั่นเพราะเห็นเขาก็สอบกัน ก็เสียเงินเสียเวลาเปล่า

ทีนี้เมื่อสมัครแล้ว จะเตรียมสอบกันยังไง ? สำหรับผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับการใช้คอมพิวเตอร์ กลัวว่าไปสอบจริง ก็เสียเวลาเรียนรู้ ใช้ไม่เป็น ฯลฯ ไม่ต้องเป็นห่วงครับ เนื่องจาก ECFMG จะจัดส่ง CD ตัวอย่าง การทดสอบให้ได้เรียนรู้วิธีใช้และฝึกฝนการสอบกับคอมพิวเตอร์หลังจากได้สมัครสอบแล้ว

บทที่ 5 USMLE Step 1 & 2

การสอบ USMLE Step 1 ประกอบด้วยข้อสอบที่เรียกว่า Basic medical science ครอบคลุมเนื้อหาในวิชาปริคณิศาทั้งหมด ได้แก่ Anatomy, Biochemistry, Physiology, Pathology, Pharmacology, Microbiology, Immunology และวิชาที่เรียกว่า behavioral science. ลักษณะข้อสอบส่วนใหญ่เน้นทั้งรายละเอียดและการประยุกต์ใช้ ในปัจจุบันจะมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับระดับอนุมากขึ้นเรื่อย ๆ อย่างไรก็ตามจากประสบการณ์การสอบและที่ได้แนะนำรุ่นน้อง ๆ ในการสอบ รวมทั้งคำบอกเล่าของผู้ที่ได้ผ่านการสอบมาแล้ว USMLE Step 1 สามารถเตรียมสอบได้โดยการอ่านหนังสือชั้นปริคณิศาที่เรียนในชั้นเรียนได้ สำหรับวิชา Anatomy นั้นจะมีในข้อสอบไม่มากนัก และเน้นเกี่ยวกับ cell biology เกือบทั้งหมด ส่วน Biochemistry, Physiology, Microbiology, Immunology และ Pathology สามารถอ่านเพิ่มเติมใน Standard textbook ของแต่ละสาขาได้ นอกจากนั้น หนังสือภาษาไทยบางเล่ม ยังสามารถอ่านทดแทน textbook ได้เลย เช่น ตำราอิมมูโนวิทยา ของศิริราช สำหรับวิชาที่เป็นจุดอ่อนของนักศึกษาแพทย์และแพทย์ไทย ใน Step 1 ได้แก่ behavioral science เพราะไม่มีการเรียนการสอนในโรงเรียนแพทย์ อีกทั้งไม่มีตำราอ่านได้ทั่วไป จำเป็นต้องหาตำราเฉพาะซึ่งมีหลายเล่ม เช่นตำราของ NMS เป็นต้น

สำหรับ USMLE Step 2 หรือ Clinical science นั้นการเตรียมตัวอาจจะไม่ลำบากและยุ่งยากเท่า Step 1 เพราะเนื้อหาเป็นเนื้อหาวิชาที่นักศึกษาแพทย์และแพทย์คุ้นเคยกันดี อย่างไรก็ตาม การเตรียมตัวสอบก็ยังคงมีความจำเป็น และตำราที่ใช้เรียนไม่ว่าจะเป็นตำราภาษาไทยและ textbook ก็สามารถใช้ได้ดี แต่เช่นเดียวกันกับ Step 1 คือมีบางวิชาที่เป็นจุดอ่อนของนักศึกษาแพทย์และแพทย์ไทย นั่นคือ community

medicine และ psychiatry เนื่องจากวิชาแรกนั้นเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการแพทย์และสาธารณสุขอเมริกันทั้งสิ้น ส่วนวิชาหลังจะออกสอบเน้นในระดับอนุและ basic knowledge เช่น neurotransmitter, receptor ฯลฯ ซะมาก จึงจำเป็นต้องหาตำราเฉพาะเพื่ออ่านสอบ เช่น NMS เป็นต้น

ได้อ่านอย่างนี้แล้วบางคนอาจจะท้อ ว่าทำไมมันอ่านมากมายอย่างนี้ ก็ต้องบอกว่ามันเป็นอย่างนี้จริง ๆ ครับ จำเป็นต้องอ่านเพราะข้อสอบนั้นในแต่ละ Step มีมากจริง ๆ และออกข้อสอบครอบคลุมมาก แต่มันก็ไม่ได้ยากเย็นอะไรนักหรอกครับ ก็มีคนหัวใสจัดพิมพ์ตำราเพื่อเตรียมสอบออกมา เพราะแนวการสอบนั้นไม่ได้พลิกแพลงอะไรมาก บางแนวหรือบางข้อก็ออกซ้ำ ทำให้การอ่านตำรานี้ก็ได้ผลดีเหมือนกัน แม้จะไม่สมบูรณ์เท่ากับการอ่าน textbook จริง ๆ ซึ่งผมคิดว่าคงไม่มีใครจำเป็นต้องสอบ USMLE ให้ได้ 99 หรือ 100 ไซ้ไหมครับ ตำราเตรียมสอบต่าง ๆ มีหลายเล่มเช่น ของ Rypin ซึ่งมีทั้ง Step 1 และ 2, ตำราและตัวอย่างข้อสอบของ NMS ซึ่งมีลักษณะข้อสอบที่มีความยากง่ายคล้ายข้อสอบจริง (ไม่ทราบว่าเขาเอาข้อสอบเก่ามาทำหรือไม่), ตำรา First Aid for USMLE Step 1 และ 2 เป็นต้น สามารถหาอ่านได้ในห้องสมุดคณะแพทย์บางแห่ง เช่น ศิริราช ก็มี หรือหาซื้อได้ตามร้านหนังสือ เช่น PB หรือ Booknet เป็นต้น หรืออาจจะยืมเพื่อนที่เขาไปถ่ายเอกสารก็ได้ครับ

บทที่ 6 CSA

นอกจากการสอบ USMLE Step 1 และ 2 แล้ว ยังมีการสอบอีก 2 อย่างที่ได้กล่าวไปแล้วคือ การสอบ TOEFL และการสอบ CSA สำหรับบทนี้จะกล่าวถึงแต่ CSA ส่วน TOEFL จะไม่กล่าวในที่นี้ เพราะมีขั้นตอนการสมัครที่ต่างออกไป รวมทั้งมีข้อมูลที่หาได้ทั่วไป

CSA หรือ Clinical Skill Assessment เป็นการสอบที่เริ่มกำหนดตั้งแต่ 1 กรกฎาคม 2541 โดยผู้ที่ผ่านเกณฑ์เพื่อรับ ECFMG Certificate จะต้องสอบผ่าน CSA ก่อน ซึ่งเป็นข้อสอบที่วัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับผู้ป่วย รวมทั้งความสามารถในการซักประวัติ, ตรวจร่างกาย และแปลผลข้อมูลทางคลินิก โดยวัดความรู้ในสาขาอายุรศาสตร์, ศัลยศาสตร์, สูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา, กุมารเวชศาสตร์, จิตเวชศาสตร์ และเวชศาสตร์ครอบครัว

ศูนย์สอบ CSA นั้นจัดเพียงที่เดียวคือ CSA center ที่ Philadelphia ประเทศสหรัฐอเมริกา หมายถึงผู้สอบจะต้องเดินทางไปยังเมืองนี้ เพื่อเข้าสอบ โดยจำเป็นต้องสมัครสอบล่วงหน้า ผู้ที่จะสอบต้องอยู่ในปีสุดท้ายของการศึกษาแพทย์เป็นอย่างน้อย โดยมีค่าสมัครสอบสำหรับปี 2000 นี้เท่ากับ 1,200 เหรียญ ไม่รวมค่าเดินทาง และที่พัก ซึ่งผู้สมัครต้องจัดเตรียมวีซ่าและเสียค่าใช้จ่ายเอง เมื่อ ECFMG ได้รับใบสมัครและ

ตอบรับการสมัครแล้ว ผู้สมัครมีเวลา 4 เดือนในการเลือกวันสอบ และต้องสอบ CSA ภายใน 1 ปีหลังจากสมัคร

การสอบ CSA นั้นจัดสอบทุกวัน ใช้เวลา 1 วัน โดยกินเวลาประมาณ 8 ชม. ประกอบด้วย การสอบ 11 สถานี กับ standardized patient 11 คน โดยแต่ละสถานีกินเวลาราว 25-30 นาที การคิดคะแนนจะคิดคะแนนเพียง 10 สถานีเท่านั้น

เล่ามาขนาดนี้คงจะมีคนกังวลอีกเหมือนกันว่าคนไทยจะสอบ CSA ผ่านหรือ ระบบสอบเป็นยังไงก็ไม่รู้ กรณีนี้ก็ต้องอาศัยการเตรียมตัวของผู้สอบเองแล้วครับในการฝึกฝนพูดและฟัง รวมทั้งการสนทนาภาษาอังกฤษ สำหรับลักษณะข้อสอบก็ไม่ต้องกังวล เพราะ ECFMG จะจัดส่งวิดีโอเทปตัวอย่างการสอบเพื่อเตรียมสอบสำหรับผู้สมัครสอบ CSA ทุกคนได้ฝึกฝน

บทที่ 7 ECFMG Certificate

เมื่อผ่านการสอบทั้ง 4 อย่าง รวมทั้งได้จัดส่งเอกสารทั้งหมดไปยัง ECFMG เรียบร้อยแล้ว ECFMG จะใช้เวลาเพื่อทำการตรวจสอบเอกสารทั้งปริญญาบัตรและใบประกอบวิชาชีพเวชกรรม โดยจะส่งเอกสารพร้อมใบแปลที่ผู้สมัครได้จัดส่งไปให้ กลับมายังสถาบันที่เราจบและแพทยสภา เพื่อยืนยันว่าเป็นฉบับที่ถูกต้อง ขบวนการนี้อาจใช้เวลาราว 2-3 เดือน หลังจากขบวนการเอกสารและการสอบเสร็จสมบูรณ์แล้ว ECFMG จะจัดส่ง Certificate มายังผู้สมัครโดยไปรษณีย์ด่วนพิเศษเช่น FedEx, UPS หรือ DHL

ECFMG Certificate นั้นจะมีอายุจำกัดโดยภาษาอังกฤษนั้นจะมีอายุ 2 ปี และ CSA จะมีอายุ 3 ปี นับจากวันที่สอบชนิดนั้นผ่าน เมื่อหมดอายุหรือใกล้หมดอายุจะต้องต่ออายุ (revalidate) โดยสอบ TOEFL และ CSA ใหม่ จนเมื่อผู้สมัครสามารถเข้าฝึกอบรมในสถาบันที่ได้รับการรับรองในสหรัฐอเมริกาแล้ว และส่งเอกสารรับรองการฝึกอบรมจากสถาบันนั้นไปยัง ECFMG แล้ว Certificate นั้นจะใช้ได้ตลอดชีพไม่มีการหมดอายุอีกต่อไป

บทที่ 8 เริ่มหาที่เรียน

หลังจากผ่านขั้นตอนครบถ้วนจนได้ ECFMG Certificate แล้ว ก็สามารถจะสมัครเพื่อเข้าฝึกอบรมในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ สาขาที่ฝึกอบรมนั้นมีทุกสาขาจริง ๆ แต่เนื่องจากความนิยมของนักศึกษาแพทย์อเมริกัน รวมทั้งตำแหน่งที่รับได้มีมากน้อยต่างกันทำให้ความยากง่ายในการเข้าฝึกอบรมแตกต่างกัน

ตารางแสดงความยากง่ายในการเข้าฝึกอบรม (1996 Survey)

ความยากง่าย	สาขา
Very easy	Allergy & Immunology (F-IM,ENT) Anesthesiology Endocrinology and Metabolism (F-IM,Ped) Geriatrics (F-IM) Infectious disease (F-IM,Ped) Medical Genetics Nephrology (F-IM,Ped) Neurology Pathology PM & R Psychiatry General Preventive Medicine Diagnostic Radiology
Easy	Critical Care (F-IM,Anes) Gastroenterology (F-IM,Ped) Hand Surgery (F-Ortho) Hematology & Oncology (F-IM,Ped) Medical Toxicology (F-Prevent) Neonatal & Perinatal Medicine (F-Ped,OB) Occupational Medicine Pulmonary disease (F-IM,Ped) Rheumatology (F-IM)
Difficult	Cardiology (F-IM,Ped) Family Practice Internal Medicine Pediatrics Plastic Surgery (F-Surg)

	Thoracic Surgery (F-Surg) Trauma Surgery (F-Surg) Vascular Surgery (F-Surg)
Very Difficult	Colon & Rectal Surgery (F-Surg) OB-GYN Ophthalmology Surgery/General Surgery Urology
Extremely Difficult	Dermatology Emergency Medicine Neurological Surgery Orthopedics ENT Pediatric Surgery (F-Surg)

F = สาขาที่เป็น Subspecialty ผู้สมัครต้องผ่านการฝึกอบรมในสาขาหลักมาก่อน เช่น Cardiology (F-IM,Ped) หมายถึงสาขา Cardiology นี้ต้องผ่านการฝึกอบรมสาขาหลัก ได้แก่ Internal Medicine หรือ Pediatrics มาก่อน

ตารางนี้แสดงระยะเวลาการฝึกอบรมจำแนกแต่ละสาขา (เป็นปี)

1	2	3	4	5	6	7	8
T/PM/PS	Anesthesiology			Sub.			
T/PM	Dermatology			Sub.			
T/PM/PS	Diagnostic Radiology				Sub.		
				Nuclear.			
Family Practice			Sub.				
Internal Medicine			Sub.				
			Cardiology				
IM/OB/Ped		Medical Genetics					
PM	Neurology			Neurophy			
OB-GYN				Sub.			
T/PS	Ophthalmology						
T/PS	Orthopedics				Sub.		
PS	ENT			Sub.			
Pathology			Sub.				
Pediatrics			Sub.				
			Ped. Neurology				
PM&R				Neurophy			
T/PM	Preventive Med.						
T/PM	Psychiatry			Sub.			
General Surgery					Sub.		
					Thoracic Surgery		
PS	Neurological Surgery					Ped. Neuro. Surg.	
General Surgery			Plastic Surgery		Hand		
PS	Urology				Ped Uro		

T = Transitional year, PM = Preliminary Med., PS = Preliminary Surgery, IM = Internal Medicine, OB = OB-GYN, Ped = Pediatrics, Nuclear = Nuclear Medicine, Sub = Subspecialty, EPS = Cardiac electrophysiology, Hand = Hand Surgery

ดังนั้นจะเห็นว่า สาขาที่แพทย์และนักศึกษาแพทย์ไทยนิยมและมีโอกาสเข้าไปฝึกอบรมในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ จะเป็น Anesthesiology, Psychiatry, Neurology, Internal Medicine และ Pediatrics เป็นหลัก หลังจากนั้นจึงเลือกฝึกอบรมต่อในสาขาต่อยอด (ที่มีสัญญาญลักษณ F) ตามที่ต้องการต่อไป ส่วนในสาขาอื่นที่มีโอกาสเข้าฝึกอบรมน้อย ก็มีแพทย์ไทยสามารถเข้าฝึกอบรมได้หลายคนเช่น Surgery กำลังฝึกอบรมอยู่ 3-4 คน, Orthopedics จบการฝึกอบรมและกลับเมืองไทยไปไม่นาน 1 คน เป็นต้น

ในแต่ละสาขาฝึกอบรมจะมีโปรแกรมฝึกอบรมมากน้อยต่างกัน บางสถาบันอาจมีหลายโปรแกรมใน 1 สาขา การแบ่งลักษณะโปรแกรมมีได้หลายอย่าง เช่นแบ่งเป็น University program กับ Non-university program หรือแบ่งตามขนาดโปรแกรมตามจำนวนแพทย์ฝึกหัดปี 1 (เรียกว่า intern หรือ PGY-1 : Postgraduate year-1) ที่รับได้ เป็นโปรแกรมขนาดเล็ก (น้อยกว่า 15 คน) โปรแกรมขนาดกลาง (15-30 คน) และโปรแกรมขนาดใหญ่ (ตั้งแต่ 30 คนขึ้นไป)

แล้วจะหารายละเอียดของแต่ละโปรแกรมได้ที่ไหน ? คำถามดีครับ รายละเอียดของแต่ละโปรแกรมในทุกสาขา จะจัดพิมพ์เป็นเล่มทุกปีโดย American Medical Association (AMA) ชื่อว่า Graduate Medical Education Directory หรือรู้จักกันดีในนาม “Green book” ซึ่งอาจมีในท้องสมุดของคณะแพทย์ต่าง ๆ หรือสั่งซื้อได้ในราคาเล่มละประมาณ 60 เหรียญ ในหนังสือจะมีรายละเอียดการสมัคร รายละเอียดโปรแกรมจำแนกตามสาขาวิชา และจำแนกตามรัฐและเมืองต่าง ๆ รวมทั้งจำนวน PGY-1 ที่รับได้ในแต่ละปีด้วย โดยตำแหน่งนั้นจะแบ่งคร่าว ๆ ได้เป็น

- Categorical position หมายถึงตำแหน่งสำหรับผู้เข้ารับฝึกอบรมเป็น resident จนตลอดระยะเวลาของการฝึกอบรม โดยทั่วไปมีอายุ 3 ปี ถ้าได้ตำแหน่งนี้ก็แน่ใจว่าจะได้ฝึกอบรมครบระยะเวลาแน่นอน ถ้าไม่มีเหตุสุดวิสัยจริง ๆ (เช่นโปรแกรมเจ้ง, ทำงานแยะมาก ๆ จนเขาได้ออก ฯลฯ) ซึ่งเป็นตำแหน่งส่วนใหญ่ของ PGY-1
- Preliminary position หมายถึงตำแหน่งสำหรับผู้เข้ารับฝึกอบรมเป็น resident เพียง 1-2 ปี (ส่วนใหญ่ 1 ปี) เท่านั้น สำหรับผู้ที่ต้องการฝึกอบรมในบางสาขาที่ต้องการผ่านพื้นฐานสาขาหลักก่อน 1-2 ปี ตำแหน่งนี้จะมีเฉพาะใน Internal medicine และ Surgery
- Transitional year เป็นตำแหน่งที่คล้าย ๆ กับ preliminary position คือเพียง 1 ปีเท่านั้น แต่การทำงานจะต่างกันตรงที่ Transitional year จะผ่านการทำงานใน PGY-1 หลายสาขา เช่น Internal medicine, Surgery, Ambulatory medicine ฯลฯ ผิดกับ Preliminary position ที่

ทำงานเฉพาะสาขาเดียว บางสาขาของการฝึกอบรมไม่กำหนดการฝึกอบรมปีแรก จะผ่าน Transitional หรือ Preliminary Med/Surg ก็ได้ แต่บางสาขาก็กำหนดตายตัว (รายละเอียดดูตารางการฝึกอบรมด้านบน)

นอกจากนี้ยังมีตำแหน่งอื่น ๆ อีกเช่น Shared position หรือ Coupled ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับแพทย์ต่างชาติเท่าไร จึงไม่ต้องสนใจนัก

บทที่ 9 การสมัครสถานที่ฝึกอบรม

ปัจจุบันการสมัครสถานที่ฝึกอบรมนั้น ส่วนใหญ่สมัครผ่าน ERAS หรือ Electronic Residency Application Service โดยเฉพาะสาขาใหญ่ ๆ เช่น Internal medicine, Pediatrics, Surgery, Family Practice, OB-GYN นั้นต้องสมัครผ่านระบบนี้ทั้งสิ้น

ERAS จะเป็นระบบที่อำนวยความสะดวกในการสมัคร โดยส่งเอกสารที่จำเป็นในการสมัครอันประกอบด้วย transcript, recommendation letters, รูปถ่าย พร้อมกับใบสมัคร, Curriculum vitae (CV) และ Personal statement (3 อย่างหลังจะบันทึกในรูป Diskette) ส่งไปยัง ECFMG-ERAS center เพื่อเป็นศูนย์กลางของข้อมูล โดยศูนย์นี้จะมีหน้าที่จัดส่งเอกสารข้างต้น พร้อมกับเอกสารยืนยัน ECFMG Certificate และ USMLE score ไปยังโปรแกรมที่ต้องการสมัครโดยอัตโนมัติ โดยผู้สมัครขอใบสมัคร ERAS ได้จาก

ECFMG ERAS Program

P.O. Box 13467

Philadelphia, PA 19101-3467

USA

ค่าสมัคร ERAS ราว 75 เหรียญ จะได้แผ่น Diskette เป็น Student workstation software สำหรับกรอกใบสมัคร, CV และเลือกโปรแกรม ค่าสมัครสถานที่ฝึกอบรมเริ่มต้นที่ 60 เหรียญต่อ 10 โปรแกรม ถ้าสมัคร 11-20 โปรแกรมจะเพิ่มค่าสมัครอีกโปรแกรมละ 6 เหรียญ และค่าสมัครต่อโปรแกรมจะเพิ่มขึ้นอีกเมื่อเลือกสมัครเพิ่มขึ้นกว่านี้ (โปรแกรมละ 12 เหรียญถ้าสมัครโปรแกรมที่ 21-30 และโปรแกรมละ 25 เหรียญถ้าสมัครโปรแกรมที่ 31 เป็นต้นไป)

เอกสารที่แต่ละโปรแกรมต้องการก็คล้าย ๆ กันคือ ใบสมัคร, CV, Personal statement (พิมพ์แล้ว save ใน Diskette), จดหมายรับรอง (recommendation letter) จากคณบดี 1 ฉบับ, จากหัวหน้าภาควิชาที่เราตั้งใจจะฝึกอบรม 1 ฉบับ และจากอาจารย์อีก 2 ฉบับ, รูปถ่าย และใบ transcript โดยส่งไปพร้อมกับ

Diskette ที่เรากรอกข้อมูลและเลือกโปรแกรมเรียบร้อยแล้ว ไปยัง ECFMG ERAS Program เพื่อทำหน้าที่จัดส่ง ไปยังโปรแกรมที่เลือกอีกทีหนึ่ง ช่วงเวลาที่เริ่มทำการสมัครผ่าน ERAS ควรเริ่มเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อมีโอกาสจะได้เรียกสัมภาษณ์มากกว่าสมัครในช่วงหลัง ๆ โดยทั่วไปคือราวเดือน กรกฎาคม และอย่างช้าที่สุดไม่ควรเกินกลางเดือนตุลาคม

มีผู้กล่าวไว้ว่า “ While a good resume will not guarantee that you get into a residency, a poor resume will certainly eliminate you from consideration.” ผู้ที่เคยผ่านประสบการณ์การสมัครเพื่อฝึกอบรมในประเทศสหรัฐอเมริกาคงทราบดี ทั้งนี้เพราะการที่โปรแกรมต่าง ๆ จะพิจารณาผู้สมัครในขั้นแรกว่า ผู้ใดที่สมควรจะเรียกมาเพื่อสัมภาษณ์ เพียงอาศัยการดูและอ่านเอกสารที่เราส่งไปเท่านั้นเอง ยิ่งไปกว่านั้น นักศึกษาแพทย์และแพทย์ต่างชาตินั้นยังมีข้อเสียเปรียบชาวอเมริกันในเรื่องสัญชาติด้วย ดังนั้น จะทำอย่างไรที่จะทำให้เอกสารต่าง ๆ ที่ส่งไปยังโปรแกรมนั้นดีพอที่จะเข้าตา Program director ให้เขาเรียกเราไปสัมภาษณ์ได้

สำหรับเทคนิคการเขียน Resume และ Personal statement นั้นมีรายละเอียดมาก จะขอแยกเขียนเป็น section ต่างหาก

การเลือกสถานที่ฝึกอบรมนั้น คงต้องเลือกสมัครให้ดี เพราะบางรัฐหรือบางโปรแกรมนั้นไม่มีโอกาสได้เข้าฝึกอบรมแน่นอน เนื่องจากรัฐนั้นมีข้อจำกัดในการรับนักศึกษาแพทย์หรือแพทย์ต่างชาติ (เช่น California กำหนดให้แพทย์ต่างชาติต้องมีประสบการณ์ทำงานใน USA อย่างน้อย 1 ปี) หรือโปรแกรมนั้นมีข้อกำหนดพิเศษในการรับคนต่างชาติ (เช่น U of Washington กำหนดให้แพทย์ต่างชาติต้องมีประสบการณ์ทำงานใน USA อย่างน้อย 6 เดือน หรือบาง U กำหนดให้แพทย์ต่างชาติต้องมี recommendation letter อย่างน้อย 1 ฉบับมาจาก staff ใน USA) บางโปรแกรมมีชื่อเสียงมาก คนต่างชาติไม่มีสิทธิ์เลย (University program เช่น Harvard medical school, Johns Hopkins U, U of Penn. เป็นต้น) โปรแกรมเหล่านี้ไม่ต้องเสียเวลาและเงินค่าสมัครเพราะไม่ได้แน่นอน วิธีเลือกที่ดีที่สุดคือ เลือกโปรแกรมที่ไม่จำเป็นต้องในใหญ่นัก, เป็นโปรแกรมที่เคยมีคนไทยเข้าไปฝึกอบรมเพราะแพทย์ไทยมักทำงานได้ดี และสร้างภาพพจน์ที่ดี มีแนวโน้มที่เขาจะเลือกแพทย์ไทยในปีต่อ ๆ ไป โดยเฉลี่ยมักเลือกสมัครราว 20-30 โปรแกรม อาจมากหรือน้อยกว่านี้ก็ได้อ (ขึ้นกับความมั่นใจและเงินค่าสมัคร)

บทที่ 10 NRMP

เนื่องจากขบวนการสมัครเพื่อฝึกอบรมในสาขาต่าง ๆ นั้น จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีและอยู่ในช่วงเวลาพร้อม ๆ กันในทุกสาขา มีผู้สมัคร และโปรแกรมที่เปิดรับสมัครเป็นจำนวนมาก เพื่อความสะดวกและมีประ

สิทธิภาพสูง Association of American Medical Colleges (AAMC) ได้จัดตั้งหน่วยงานกลางทำหน้าที่จัดตำแหน่งผู้สมัครและโปรแกรมต่าง ๆ ให้สามารถรับผู้เข้าฝึกอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีชื่อว่า National Resident Matching Program (NRMP) โดยมีหลักการคล้ายการสอบเอ็นทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัยของไทย คือ ผู้สมัครเลือกอันดับโปรแกรมที่ต้องการฝึกอบรม คล้ายการเลือกคณะที่ต้องการเข้าเรียนต่อ ส่วนโปรแกรมก็จะจัดอันดับผู้สมัครที่โปรแกรมต้องการ คล้ายการเรียงลำดับคะแนนสอบ แล้วทั้งสองส่วนนี้จะถูกนำมาเทียบกันเพื่อจัดอันดับ ผู้สมัครจะได้โปรแกรมที่ดีที่สุดที่เลือกไว้ตามลำดับ โปรแกรมก็จะได้ผู้สมัครที่ดีที่สุดที่เลือกไว้ตามลำดับเช่นกัน โดยโปรแกรมจะไม่ต้องรับผู้สมัครซ้ำซ้อน และผู้สมัครก็ไม่ต้องตอบรับหรือปฏิเสธโปรแกรมที่ตอบรับซ้ำซ้อนกัน

เนื่องจากโปรแกรมในสาขาฝึกอบรมใหญ่ ๆ ล้วนแต่อาศัยการรับผู้สมัครผ่านระบบ matching ทั้งสิ้น (อาจมีบางโปรแกรมเลือกรับผู้สมัครบางคนนอกระบบนี้ แต่เป็นจำนวนน้อยมาก) ดังนั้นเมื่อจะทำการสมัครสถานที่ฝึกอบรม นอกจากจะต้องสมัครผ่านระบบ ERAS แล้ว ยังต้องสมัคร matching ผ่าน NRMP ด้วย โดยต้องสมัครโดยใช้ใบสมัครของ NRMP ซึ่งสามารถขอได้ฟรีที่

National Resident Matching Program

2501 M Street, NW Suite 1

Washington, DC 20037-1307

USA

ช่วงที่สมัครควรเริ่มเร็วที่สุดเพื่อให้ได้ NRMP code (เป็นหมายเลขประจำตัวที่ใช้สำหรับการจัด matching) มาก่อนส่งสมัครโปรแกรมฝึกอบรมผ่าน ERAS เนื่องจากต้องกรอกข้อมูลส่วนนี้ไปด้วย โดยทั่วไปสามารถเริ่มสมัครได้ตั้งแต่เดือน มิถุนายน ค่าสมัครสำหรับปี 2000 คือ 90 เหรียญ โดยมี deadline ของการสมัครคือราวสัปดาห์ที่ 2 ของเดือนพฤศจิกายน

บทที่ 11 เดินทางไปสัมภาษณ์

เมื่อสมัครโปรแกรมที่สนใจผ่าน ERAS แล้ว ศูนย์ ERAS (สำหรับแพทย์ต่างประเทศคือ ECFMG) จะเตรียมข้อมูลที่ได้มาและแจ้งไปยังโปรแกรมที่เราสมัคร โปรแกรมต่าง ๆ จะ download ข้อมูลต่าง ๆ ของเราไปพิจารณา ซึ่งเราสามารถตรวจสอบได้ว่าโปรแกรมไหนรับข้อมูลของเราไปแล้วบ้าง โดยตรวจสอบผ่าน Application document tracking system (ADTS) ทางเว็บไซต์ www.aamc.org/eras/start.html ถ้าคุณสมบัติของเราเป็นที่สนใจ โปรแกรมนั้นก็ติดต่อเราเพื่อนัดสัมภาษณ์ สำหรับปัจจุบันนี้โปรแกรมต่าง ๆ มักนิยมติดต่อทางอีเมล ดังนั้นใครที่มีอีเมลก็จะสะดวกที่สุด สามารถนัดวันสัมภาษณ์ได้ทางอีเมลด้วย

เนื่องจากการไปสัมภาษณ์ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปกลับสหรัฐอเมริกา, ค่าเดินทางในประเทศ, ค่าที่พัก, ค่าอาหาร และอื่น ๆ อีกอีกประการ รวมทั้งต้องเสียเวลา (ทั่วไปราว 3 สัปดาห์) ในการเดินทางไปด้วย ดังนั้นผู้สมัครจึงต้องจัดลำดับและเตรียมแผนการเดินทางให้ดีเพื่อประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายตามปกติโปรแกรมต่าง ๆ จะเปิดให้มีการสัมภาษณ์ตั้งแต่กลางเดือนพฤศจิกายน จนถึง ต้นเดือนกุมภาพันธ์ ผู้สมัครจึงควรจะต้องให้มีการนัดสัมภาษณ์ราว 3-4 แห่งเสียก่อน เพื่อประเมินเส้นทางในการเดินทางภายในประเทศว่าจะเริ่มที่เมืองใดก่อน ในวันที่เท่าใด และเดินทางไปต่อที่ใด จบที่เมืองใด

เวลาของประเทศสหรัฐอเมริกาแตกต่างจากเมืองไทยมาก (12-15 ชม.) การเดินทางไปสหรัฐอเมริกาจะเกิด 'Jet lag' ไม่มากนักน้อยเพราะผิดเวลา ทำให้เกิดปัญหาการตื่นและหลับมาก ดังนั้นจึงควรเดินทางไปถึงสหรัฐอเมริกาอย่างน้อย 4-5 วันก่อนวันสัมภาษณ์ที่แรกเพื่อเป็นการปรับสภาพและเตรียมตัวในการสัมภาษณ์ก่อนด้วย

การเดินทางในประเทศสหรัฐอเมริกาที่สะดวกและปลอดภัยที่สุดคือ การเดินทางโดยเครื่องบิน เนื่องจากประเทศสหรัฐเป็นประเทศที่ใหญ่โตมาก และส่วนใหญ่โปรแกรมที่สัมภาษณ์มักอยู่ต่างเมืองในต่างรัฐกัน การเดินทางโดยรถประจำทาง (Grayhound) จะใช้เวลามาก (ระหว่างรัฐที่ติดกันอาจต้องเดินทางถึง 8 ชม.) ทำให้เหน็ดเหนื่อยมาก อีกทั้งสถานีรถประจำทางมักจะอยู่ใน downtown ซึ่งอาจเป็นสถานที่เสื่อมโทรมและอันตราย การเดินทางหลังสัมภาษณ์เสร็จ มักเป็นเวลาบ่ายหรือเย็น จะไม่ปลอดภัยนัก (เนื่องจากช่วงเวลาที่สัมภาษณ์จะอยู่ในฤดูหนาว ที่สหรัฐอเมริกาจะค่ำเร็วมาก หลัง 17.00 น. มักจะมืดแล้ว)

สำหรับการเดินทางโดยเครื่องบินนั้น การซื้อตั๋วเครื่องบินภายในประเทศไปพร้อมกับตั๋วระหว่างประเทศนั้น มักจะได้ราคาพิเศษกว่าการซื้อตั๋วเครื่องบินในประเทศสหรัฐอเมริกาเองด้วย เมื่อทราบวันที่สัมภาษณ์ในแต่ละโปรแกรมและแต่ละเมืองแล้ว ควรเลือกซื้อตั๋วเครื่องบินที่กำหนดวันจะได้ราคาถูกกว่าไม่ระบุวันเดินทาง และตั๋วเครื่องบินในประเทศควรเลือกเที่ยวบินราว 18.00 น.ไปแล้วเพราะตารางสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มักเสร็จสิ้นราว 15.00 น. จะได้มีเวลาในการเดินทางและการ check-in ที่สนามบินได้ทัน

ปกติการเดินทางสัมภาษณ์นั้นเพื่อความสะดวกและแน่นอน ควรกำหนดวันสัมภาษณ์ของโปรแกรมแต่ละแห่งห่างกันราว 2-3 วันเป็นอย่างน้อย เพื่อเวลาสำหรับเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน เช่น เที่ยวบิน delay หรือหยุดบินเนื่องจากพายุหิมะ (เกิดขึ้นได้บ่อยเนื่องจากเป็นฤดูหนาว), หลงเส้นทางกรณีเดินทางโดยรถ, กระเป๋าเดินทางสูญหาย เป็นต้น

ที่พักในการสัมภาษณ์นั้น บางโปรแกรม (โดยมากมักเป็น University program) อาจจัดหอพักให้อาศัยฟรี, บางโปรแกรมอาจจัดโรงแรมใกล้ ๆ ให้ ส่วนใหญ่ผู้สมัครต้องเสียค่าใช้จ่ายซึ่งมักเป็นราคาพิเศษ แต่บางโปรแกรมอาจออกค่าโรงแรมให้ด้วย 1 คืนก่อนสัมภาษณ์

ข้อแนะนำในการเดินทางไปสัมภาษณ์

1. เดินทางโดยเครื่องบินจะสะดวกและปลอดภัยที่สุด ค่าโดยสารอาจสูงกว่าการเดินทางด้วยวิธีอื่นแต่ไม่มากนัก ใช้เวลาเดินทางน้อย ไม่เหนื่อย
2. เลือกที่นั่งติดทางเดิน (Aisle seat) จะสะดวกในการเข้าออกมากกว่าที่นั่งติดหน้าต่าง (window seat)
3. ในการโดยสารเครื่องบิน ควรจัดกระเป๋าให้มีกระเป๋าเล็กอย่างน้อย 1 ใบที่นำติดตัวขึ้นเครื่องไปด้วยโดยไม่ใส่ใน cargo ใต้ท้องเครื่องบิน ภายในจัดชุดสูท และเสื้อผ้า 1 ชุด เอกสารสำคัญและจำเป็นในการเดินทางและสัมภาษณ์ รวมทั้งเงินในกระเป๋าใบนี้ เพื่อเกิดเหตุกรณีกระเป๋าใหญ่สูญหายหรือหลงไปยังเครื่องบินอื่น เพื่อไม่เป็นอุปสรรคต่อการสัมภาษณ์
4. ศึกษาเส้นทางเดินทางโดยรวม เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการเดินทาง ไม่ให้เสียเวลาและค่าโดยสาร
5. หลีกเลี่ยงการเดินทางใน downtown ในช่วงเย็นหรือค่ำ ถ้าไม่แน่ใจ เนื่องจากมักมีแหล่งเสื่อมโทรม และอาชญากรรม ถ้าจำเป็นต้องเดินทางผ่านบริเวณดังกล่าว ควรใช้บริการ taxi
6. ก่อนเดินทางควรตรวจสอบ หรือสอบถามรายละเอียดว่ามีแพทย์ไทยฝึกอบรมในเมืองนั้นหรือไม่ เพราะรุ่นพี่ (ไม่จำกัดสถาบัน) จะให้ข้อมูลกับผู้สมัครได้ดีที่สุดไม่ว่าจะเป็นการเดินทาง, ที่พัก, รายละเอียดของเมือง, รายละเอียดของโปรแกรม พี่ ๆ ส่วนใหญ่ใจดีมาก บางที่อาจได้พักกับรุ่นพี่ (ประหยัดค่าที่พักและอาหาร) และ/หรือ ได้รุ่นพี่ไปรับไปส่งด้วย
7. ปัจจุบันมีข้อมูลมากมายเกี่ยวกับเมืองที่จะเดินทางไปสัมภาษณ์ในอินเทอร์เน็ต ผู้สมัครสามารถหาดูได้ละเอียดแม้กระทั่งตำแหน่งของสถานที่ที่ต้องการในแผนที่ วิธีการเดินทาง ฯลฯ ข้อมูลในเวบไซต์ที่เป็นที่นิยมเช่น www.city.net, www.mapquest.com เป็นต้น

บทที่ 12 วันสัมภาษณ์

วันสำคัญที่จะตัดสินว่าผู้สมัครคนใดมีโอกาสจะได้หรือไม่ได้ ก็คือวันสัมภาษณ์นั่นเอง อย่างไรก็ตาม กล่าวไว้ตอนต้นแล้วครับว่า โปรแกรมที่เลือกคนเข้าสัมภาษณ์นั้น มีข้อมูลเพื่อตัดสินใจเรียกใครเข้าสัมภาษณ์โดยอาศัยการดูและอ่านเอกสารที่เราจัดเตรียมและส่งไปให้เขาเท่านั้น ซึ่งเป็นข้อเสียเปรียบที่สำคัญของแพทย์ต่างชาติ เพราะเขาไม่ทราบเลยว่านักศึกษาแพทย์และแพทย์ของเราทำงานหนักและเก่งแค่ไหน (เรื่องนี้รับรองได้ว่านักศึกษาแพทย์และแพทย์ของเรามีประสบการณ์และทักษะทางคลินิกมากกว่านักศึกษาแพทย์และแพทย์จบใหม่ในประเทศสหรัฐอเมริกา) การสัมภาษณ์ก็เช่นกัน โปรแกรมจะตัดสินว่าสมควรจะรับหรือไม่รับผู้สมัครคนใด อาศัยการตัดสินในวันสัมภาษณ์นี้เองครับ จริงอยู่ที่ว่า ผู้สัมภาษณ์มีโอกาสจะได้พบผู้สมัครแค่ไม่กี่ชั่วโมง จะตัดสินได้อย่างไรว่าคนนั้นดีคนนี้ไม่ดี ? แต่ก็ไม่มียุติที่ติกว่านี้ใช่ไหมครับ

เหมือนกับการสมัครงานและสัมภาษณ์ เจ้านายก็ไม่ทราบจริง ๆ ว่าแท้จริงเขาจะเป็นอย่างไรเห็นหรือไม่ แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าผู้สมัครที่เตรียมตัวเพื่อสัมภาษณ์ไปอย่างดี ไม่ได้เป็นหลักประกันว่าเขาจะได้ แต่การสัมภาษณ์ที่แย่งกันได้ทันทีว่าผู้สมัครคนนั้นไม่ได้แน่ ๆ

ลองพิจารณาถึงความจริงที่ว่า นักกรีฑาที่ลงแข่งขันวิ่ง 100 เมตรนั้น จะตัดสินใจในการวิ่งเพียง 10 วินาทีเท่านั้น คนจะได้ที่ 1 หรือไม่ได้เหรียญรางวัลอะไรเลย เวลาในการวิ่งต่างกันแค่เศษเสี้ยวของวินาที ก่อนที่ทุกคนจะลงแข่งขันวิ่งเพียง 100 เมตร และใช้เวลาเพียง 10 วินาทีนั้น เขาฝึกซ้อมวิ่งกันมาเป็นสิบกิโลเมตร, ซ้อมวิ่ง 100 เมตรกันมาเป็นพัน ๆ ครั้ง และใช้เวลาฝึกซ้อมกันมานานเป็นปี ๆ การสัมภาษณ์ก็เช่นกัน จำเป็นต้องมีการเตรียมตัวที่ดี มีการฝึกซ้อมเพื่อเตรียมรับสถานการณ์จริงที่อาจเกิดอะไรขึ้นก็ได้ เพื่อให้สามารถสร้างความประทับใจกับผู้สัมภาษณ์มากที่สุด และทำให้เขาตัดสินใจเลือกเรา พูดยาขนาดนี้บางคนอาจจะท้อใจเสียก่อน ไม่ยากลำบากถึงขนาดนั้นหรอกครับ เรามาดูกันว่ามีหลักการเตรียมตัวอย่างไร

การแต่งกาย

หลักการการแต่งกายก็คือ แสดงให้ผู้สัมภาษณ์เห็นว่า เราเป็นแพทย์ที่มีระดับ, เรียบร้อย, ขรึมและมั่นคง ไม่วอกแวก ชุดแต่งกายนั้นไม่จำเป็นต้องแพง แต่ต้องดูดี ดูภูมิฐาน มีไซ้แฟชั่นนิยม ล้ำสมัย

สำหรับผู้ชายนั้น ชุดสูทเป็นชุดที่ดีที่สุดสำหรับการสัมภาษณ์ เลือกสูทสีเข้มเช่น น้ำเงินเข้ม (กรมท่า), เกือบดำ, เทาเข้ม จะแสดงความเป็นผู้ใหญ่และดูมั่นคงมากกว่าสูทสีอ่อน เลือกสูทที่มีการตัดเป็นแบบปกติมาตรฐาน ไม่ควรเลือกสูทที่ตัดล้ำสมัยนำแฟชั่น เลือกขนาดให้พอเหมาะ ไม่หลวมหรือคับเกินไป ผู้สมัครควรได้ลองใส่ดูก่อนเดินทางราว 3 สัปดาห์ เพื่อเวลาแก้ไขถ้าขนาดไม่พอดี สำหรับเสื้อแขนยาวเลือกสีพื้นจะดีที่สุด สีขาวและฟ้าอ่อนจะเป็นสีที่เข้าได้กับทุกสถานการณ์ เลือกเนคไทที่เป็นสีเข้ม เช่นน้ำเงินเข้ม, แดงเลือดหมู อาจมีลายเล็ก ๆ หรือเป็นลายทาง ไม่ควรเลือกลายที่เด็ก ๆ เป็นการ์ตูน, สีสว่าง หรือลายขนาดใหญ่ รองเท้าต้องเป็นรองเท้าน้ำสีเข้ม (ดำหรือน้ำตาลเข้ม) ชัดเงา ถูงเท้าต้องสีเข้มกว่าหรือพอ ๆ กับสีรองเท้า ไม่ควรเลือกถุงเท้าสีอ่อน

สำหรับผู้หญิง แม้ว่าจะมีรูปแบบหรือสไตล์ให้เลือกมากกว่าผู้ชาย แต่ชุดที่เหมาะสมและดูดีที่สุดก็ยังคงเป็นสูท โดยเป็นสูทกระโปรงสีเข้มแบบเดียวกับผู้ชาย กระโปรงควรยาวคลุมเข่าเล็กน้อย เสื้อที่ใส่ภายในควรตัดด้วยรูปแบบปกติ สีพื้น เช่นขาว, ครีม, ฟ้าอ่อน, ชมพูอ่อน ไม่ควรใส่สีเข้ม และไม่ใส่เสื้อคอกว้าง/ลึก ใส่รองเท้าน้ำสีเข้มส้นปิดนิ้วเท้า หนึ่ง สีเข้มชัดเงา ส้นต่ำ โดยให้สีเข้ากับสูท อาจใส่ถุงน่องหรือไม่ก็ได้

เครื่องประดับทั้งผู้หญิงหรือชาย ควรใส่ให้น้อยที่สุด และเลือกชนิดที่ดี ผู้หญิงอาจเลือกสร้อยคอ และต่างหูในสไตล์ธรรมดา ถ้าใส่แหวนไม่ควรใส่มากกว่า 1 วง ผู้ชายอาจติดเข็มกลัดเนคไทสีเงินหรือทอง 1 อัน สำหรับนาฬิกาไม่ว่าหญิงหรือชาย ควรเลือกรูปแบบที่เป็นผู้ใหญ่ สีเงินหรือทอง เป็นสายโลหะหรือหนังก็

ได้ ไม่ควรเลือกสีอื่น สีสะท้อนแสง สายพลาสติก ลายการ์ตูน ปากกาก็เช่นกัน ควรเลือกปากกาสีทองหรือเงิน ไม่ใช่ปากกาพลาสติกแท่งละ 5 บาทหรือสีสะท้อนแสง หรือปากกาของแถม

เนื่องจากช่วงการสัมภาษณ์นั้นตรงกับฤดูหนาว เสื้อกันหนาวและกันหิมะจึงเป็นส่วนประกอบหนึ่งอย่างเลี่ยงไม่ได้ เสื้อที่ดีที่สุดก็คือ เสื้อโค้ท สีเข้ม อาจเป็นผ้าหรือขนสัตว์ก็ได้ ถ้าจำเป็นต้องใส่ถุงมือควรเลือกถุงมือหนังหรือขนสัตว์สีเข้มเช่นกัน

สำหรับผมนั้น ควรตัดก่อนจะเดินทางไปสัมภาษณ์ราว 1 สัปดาห์ ไม่ปล่อยให้ผมยาวรุงรัง และตัดในทรงปกติมาตรฐาน ไม่ล้าสมัยนำแฟชั่น ไม่กัดสีผม ผู้ชายห้ามไว้ผมยาว ผู้หญิงห้ามผูกเปีย เพราะแสดงถึงความไม่เด็กและไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่เป็นมืออาชีพ

สำหรับผู้สมัครที่เตรียมเอกสารไปในวันสัมภาษณ์ควรจัดใส่ในกระเป๋าถือ รูปแบบที่ดี อาจเป็น Briefcase หนังสือเข้ม เช่น ดำ, น้ำตาลเข้ม, เลือดหมูเข้ม ไม่ควรใช้เป้สะพายหลัง หรือกระเป๋าสะพายข้าง (ยกเว้นผู้หญิงอาจใช้กระเป๋าสะพายขนาดพอเหมาะไม่ใหญ่เกินไป)

การเข้าสัมภาษณ์

ดังที่กล่าวข้างต้นว่าการเตรียมตัวเป็นเรื่องที่สำคัญ ดังนั้นผู้สมัครควรค้นคว้ารายละเอียดเกี่ยวกับโปรแกรมที่จะไปสัมภาษณ์ เช่น โปรแกรมนี้ตั้งขึ้นเมื่อไหร่, รพ.นี้มีประวัติความเป็นมาคร่าว ๆ อย่างไร, ขนาดของรพ., facilities ที่เขามี, ข้อเด่นหรือผลงานของรพ.ที่สำคัญมีอะไรบ้าง, training program ของเขามีชื่อเสียงในเรื่องใดบ้าง เช่น เปอร์เซ็นต์การสอบบอร์ดผ่าน, ผลงานวิจัย ฯลฯ ข้อมูลเหล่านี้สามารถหาได้ใน Web site ได้ไม่ยากในปัจจุบัน

ก่อนเดินทางไปสัมภาษณ์ ผู้สมัครควรสอบถามถึงรายละเอียดและตารางเวลาการสัมภาษณ์ ว่าเริ่มสัมภาษณ์เมื่อใด เสาร์กี่โมง นัดเจอที่ใด ต้องนำเอกสารใดไปแสดงในวันสัมภาษณ์หรือไม่ ฯลฯ เพื่อความมั่นใจควรสอบถามรายละเอียดให้มากที่สุด เจ้าหน้าที่ของโปรแกรมยินดีที่จะตอบคำถามหรือข้อสงสัยทุกอย่างของเราอยู่แล้ว

ผู้สมัครควรกะประมาณเวลาในการเดินทางจากที่พักไปยังสถานที่สัมภาษณ์ ควรไปถึงสถานที่นัดก่อนเวลานัดราว 15 นาที เพื่อพักให้หายเหนื่อย, ลดความตื่นเต้น, ทบทวนข้อมูล, ทำความรู้จัก (ประเมินคู่ต่อสู้) ผู้สมัครอื่น รวมทั้งเผื่อเวลาที่เราไปผิดที่หรือไม่รู้สถานที่ จะได้สอบถามสถานที่กับเจ้าหน้าที่กันได้

โดยทั่วไป ตารางของการสัมภาษณ์มักประกอบด้วย การแนะนำโปรแกรมก่อนราว 1 ชม. ตามด้วยการสัมภาษณ์ราว 60-90 นาที, การนำชม รพ., ร่วมรับประทานอาหารกลางวัน และการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม บางโปรแกรมอาจจัดให้ผู้เข้าสัมภาษณ์ได้ร่วมสังเกตการณ์ในกิจกรรม เช่น Ward round, Conference ต่าง ๆ ด้วย

การสัมภาษณ์นั้น ผู้สมัครมักต้องพบผู้สัมภาษณ์ 2 คน คนหนึ่งเป็น Program director หรือ Assistant program director ซึ่งเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการคัดเลือกผู้เหมาะสม กับ Medical staff ของโปรแกรม 1 คน โดยปกติมักถามคำถามทั่วไป และคำถามที่ต้องการให้ผู้สมัครแสดงความเห็น สำหรับคำถามวิชาความรู้นั้นไม่ค่อยพบ ซึ่งผู้สมัครจำเป็นต้องลองฝึกซ้อม พยายามคิดคำตอบของคำถามที่เราอาจจะถามได้ และฝึกตอบคำตอบที่ดี แสดงถึงความฉลาดในการตอบคำถามเหล่านี้ นอกจากนี้ หลังจากสัมภาษณ์เสร็จ ผู้สัมภาษณ์จะเปิดโอกาสให้ผู้สมัครถามคำถามได้ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้สมัครต้องถามคำถามไปด้วยเพื่อแสดงปฏิสัมพันธ์ และแสดงความสนใจของเราที่มีต่อโปรแกรมนี สำหรับคำถามที่พบในการสัมภาษณ์บ่อย ๆ, คำถามที่ควรถามหรือไม่ควรถาม จะได้เขียนใน Section ต่างหากภายหลัง

แม้ช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดจะอยู่ในขณะเข้าสัมภาษณ์ แต่กิจกรรมอื่นก็มีความสำคัญ บางโปรแกรม นั้นอาจให้ Chief resident มีหน้าที่นำชม รพ. และช่วยประเมินผู้สมัครด้วย ดังนั้นผู้สมัครควรจะแสดงความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ มีการถามคำถามที่สงสัยเกี่ยวกับการทำงาน การดูแลผู้ป่วย การอยู่เวร ฯลฯ นอกจากนี้ตลอดเวลาของวันสัมภาษณ์ ควรทำหน้าที่ให้แจ่มใส เบิกบาน สนใจ ยิ้ม ไม่ทำหน้าเฉยเมย หรือแสดงความเบื่อ (แม้ว่าจะเบื่อจริง ๆ) ออกมาเด็ดขาด

พฤติกรรมระหว่างอาหารกลางวันก็สำคัญเช่นกัน โดยเฉพาะเมื่อต้องรับประทานอาหารกลางวันกับ medical staff หรือ chief resident ของโปรแกรม

ก่อนจะจบวันสัมภาษณ์ควรได้มีโอกาสพบ program co-ordinator (เจ้าหน้าที่ประสานงานของโปรแกรม) เพื่อสอบถามว่าเอกสารที่เราส่งมานั้นครบถ้วนหรือไม่, โปรแกรมนี้มี Institution code คืออะไร, มี NRMP code หรือยัง, ถูกต้องหรือไม่, จะติดต่อกลับได้ที่ที่ไหน (กรณีที่ผู้สมัครเปลี่ยนที่อยู่) ซึ่งเขายังอาจช่วยแนะนำในการเดินทาง กรณีที่เราต้องเดินทางไปยังสนามบินเพื่อขึ้นเครื่องไปยังเมืองอื่นด้วย

บทที่ 13 เลือกโปรแกรม

หลังจากเดินทางสัมภาษณ์ในแต่ละโปรแกรมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว สิ่งที่ผู้สมัครจำเป็นต้องทำคือ ส่งจดหมายขอบคุณไปยัง Program director ที่เราไปสัมภาษณ์มา เนื่องจากถือเป็นมารยาทที่ดี และเป็นประโยชน์กับผู้สมัครที่จะทำให้ Program director จำเราได้ด้วย เนื้อหาจดหมายก็แสดงความขอบคุณ ถ้าอ้างถึงเนื้อหาการสัมภาษณ์ที่เราตอบได้ดีก็จะเป็นประโยชน์มาก สำหรับโปรแกรมที่ผู้สมัครมีความประทับใจและตรงความต้องการ อาจใช้การโทรศัพท์ไปขอบคุณหรือสอบถามรายละเอียดหลังสัมภาษณ์ด้วยจะดีมาก

สำหรับการเลือกอันดับของโปรแกรมนั้น ปัจจุบัน NRMP ได้จัดระบบการเลือกอันดับที่เรียกว่า Rank-Order-List Confirmation (ROLIC) ให้ผู้สมัครสามารถเลือกอันดับได้ทางเว็บไซต์ ซึ่งสะดวกกับผู้สมัครจากต่างประเทศมากเพราะไม่จำเป็นต้องเสียเวลาในการส่งจดหมาย และสามารถเปลี่ยนแปลงอันดับได้ด้วย ROLIC นั้นจะเปิดให้ผู้สมัครเข้าเลือกอันดับได้ที่เว็บไซต์ www.nrmp.aamc.org ตั้งแต่ต้นเดือนมกราคม ถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี โดยการบันทึกอันดับจำเป็นต้องทราบ NRMP code และ PIN code เพื่อ log-on เข้าสู่ระบบ ROLIC ซึ่ง NRMP จะจัดส่ง code ดังกล่าวมาให้ผู้สมัครหลังจากสมัคร NRMP เรียบร้อยแล้ว

การบันทึกอันดับนั้น อาศัยการบันทึกเป็น Institution code จึงต้องตรวจสอบตัวเลขให้ดี การบันทึกผิดทำให้สูญเสียโอกาสที่จะได้โปรแกรมนั้นไปซึ่งเป็นเรื่องน่าเสียดาย สำหรับ code นี้ตรวจสอบถามจาก Program co-ordinator เพื่อความแน่ใจ หรือค้นหาได้ในเว็บไซต์ www.nrmp.aamc.org เองด้วย การบันทึก ROLIC นั้นควรบันทึกแต่เนิ่น ๆ หลังจากสัมภาษณ์เสร็จ เพราะในวันท้าย ๆ ใกล้กับวันครบกำหนด จะมีผู้สมัคร log-on เข้ามามาก อาจเป็นเหตุให้เข้าเว็บไซต์ไม่ได้ หลังจากบันทึกแล้วถ้ายังไม่ครบกำหนด ยังสามารถเปลี่ยนแปลงอันดับได้ตามความพอใจ

บทที่ 14 ประกาศผล

หลังจากครบกำหนดการจัดอันดับ ROLIC ราวกลางเดือนกุมภาพันธ์ NRMP จะใช้เวลาราว 1 เดือนเพื่อ match อันดับของผู้สมัคร กับอันดับของโปรแกรมที่ส่งมา โดยมีหลักการเหมือนการเลือกอันดับสอบเอ็นทรานซ์ คือผู้สมัครเลือกโปรแกรมที่เราคิดว่าดีที่สุด เรียงลำดับ สำหรับโปรแกรมก็จะเรียงลำดับผู้สมัครที่ตนเองคิดว่าดีที่สุดเช่นกัน การประกาศผล matching นั้นจะอยู่ประมาณสัปดาห์ที่ 2 ของเดือนมีนาคม (ราววันที่ 11-15 มีนาคม) ตั้งแต่เวลาเที่ยงวัน (เวลาตะวันออกของสหรัฐ ตรงกับเที่ยงคืนของไทย) โดยปัจจุบันผู้สมัครสามารถตรวจสอบผลได้ทางเว็บไซต์ www.nrmp.aamc.org เช่นกัน ในช่วงเวลานี้จะมีผู้สมัคร log-on เข้าไปดูผลพร้อม ๆ กันหลายหมื่นคน จึงอาจจะติดขัดและช้าไปบ้าง

วันที่ประกาศผลนั้น NRMP จะประกาศผลเพียงว่า ผู้สมัครรายนั้น match ได้หรือไม่เท่านั้น สำหรับผู้สมัครที่ match ได้นั้นก็ไม่ต้องทำอะไรแล้วครับ ฉลองได้เลย หมายความว่าได้แน่นอนแล้ว รอเข้ามาตรวจผลใน 4 วันถัดมาเพื่อดูว่าได้ที่โปรแกรมใด แต่สำหรับผู้สมัครที่ match ไม่ได้นั้นไม่ต้องถึงกับหมดหวังซะทีเดียวครับ ในวันถัดมาจากวันประกาศผล เวลาบ่ายโมงตรง (เวลาตะวันออกสหรัฐ ตรงกับตีหนึ่งเมืองไทย) จะมีการประกาศ Unfilled position หรือตำแหน่ง/โปรแกรมที่ยังมีผู้เข้าฝึกอบรมไม่เต็ม ซึ่งจะใช้เวลาภายใน 2 วันเพื่อให้ผู้สมัครติดต่อกับโปรแกรมที่มี unfilled position นั้นนัดสัมภาษณ์กันและส่งผล ROLIC อีกที

หนึ่ง ดังนั้นผู้สมัครที่ไม่แน่ใจว่าตนเองจะ match ได้หรือไม่ และต้องการเข้าฝึกอบรมให้ได้ ควรเดินทางไปสหรัฐอเมริกาในช่วงก่อนประกาศผล match เพื่อกรณีที่ประกาศผลแล้ว match ไม่ได้ก็จะได้ติดต่อโปรแกรมที่ unfilled แล้วเดินทางไปสัมภาษณ์ได้ทันทีโดยไม่ชักช้า แม้ว่าโปรแกรมจะเหลือ unfilled น้อยแต่ก็ไม่ได้หมายความว่าโปรแกรมเหล่านั้นจะไม่ดี และมีโอกาสน้อย เนื่องจากการส่งผล match นั้นบางโปรแกรมอาจจะเลือกมาก จัดแต่อันดับคนที่เก่งมาก ๆ หมด แต่คนเหล่านั้นเขาไม่เลือกโปรแกรมนี้อันนี้ไปได้ที่อื่นแทน (ทำงานของเลือกนักกอล์ฟได้แ้ว) แม้แต่มหาวิทยาลัยระดับ top ten บางแห่งยังมีประสบการณ์มี unfilled มาแล้ว (ผมไม่ขอเอ่ยชื่อ) และที่ว่าโอกาสน้อยนั้นก็อาจจะจริงอยู่ว่าเหลือตำแหน่งไม่มากนัก แต่ผู้สมัครที่ match ไม่ได้ก็มีมาก อย่างไรก็ตามปีล่าสุดที่ผ่านมาก็ยังมีแพทย์ไทยสามารถ match ตำแหน่ง unfilled ได้ 1 คนนะ ครับ

หลังจากให้เวลา 2 วันในการจัดการเกี่ยวกับ unfilled position แล้ว NRMP ก็จะประกาศผล final อีกทีหนึ่ง เป็นผลประกาศว่าผู้สมัครที่ match ได้ตั้งแต่แรก ได้ที่โปรแกรมใด ส่วนคนที่ match ไม่ได้นั้น รอบ unfilled นั้นได้ที่ไหนหรือไม่

ขั้นตอนหลังจากนั้นไปสำหรับคนที่ match ได้ ทาง NRMP จะจัดส่งจดหมายยืนยันผลมาอีกที และโปรแกรมที่เรา match ได้จะได้จัดส่งเอกสารยืนยัน, เอกสารรายละเอียดการขอ J-1 Visa เพื่อเข้าทำงานในสหรัฐอเมริกา, เอกสารเกี่ยวกับการฝึกอบรม, รายละเอียดของโปรแกรมอื่น ๆ หลังจากนั้นก็เป็นรายละเอียดขั้นตอนของการจัดการแตกต่างกันไปตามแต่ละโปรแกรมแล้วละครับ ถึงตอนนี้ก็คงต้องหยุดพักเหนื่อย,ฉลองความสำเร็จ และเตรียมตัวเตรียมใจไปฝึกอบรมในสหรัฐอเมริกาในอีก 2-3 เดือนข้างหน้าครับ

บทที่ 15 สรุป

อ่านมาจากบทที่ 1 ถึงสุดท้ายนี้ บางคนอาจจะท้อถอย เลิกล้มความคิดการฝึกอบรมในสหรัฐอเมริกาไปเลย, บางคนอาจจะมีความกระฉ่างมีความฮึกเหิม ต้องการจะไปฝึกอบรมในสหรัฐอเมริกาให้ได้ คงต้องบอกว่าแล้วแต่ความคิดของแต่ละคนแล้วครับ บางคนอาจจะคิดว่ามันยาก กีดกันคนต่างชาติ บางคนอาจจะคิดว่ามันตรงไปตรงมาและโปร่งใส เปิดโอกาสให้คนต่างชาติมากกว่าเมืองไทยเสียอีก ถ้ายังตัดสินใจไม่ได้ หรือมีข้อถกเถียงอยู่ในใจ ก็ขอให้ย้อนกลับไปอ่านบทแรกอีกที อาจจะตัดสินใจได้ดีขึ้น

บทสุดท้ายนี้ขอสรุปขั้นตอนง่าย ๆ ในการเข้าฝึกอบรมเป็นภาษาอังกฤษที่ได้อ่านมาจากหนังสือเล่มหนึ่งเห็นว่ามันน่าสนใจดี

Basic Science Years

- Find and work with a mentor
- Volunteer for clinical experiences
- Begin research if applicable
- For specialties which interest you :
 - Meet with specialists in your local area
 - Read journals and 'throwaway' magazines
 - Write to specialty organizations for information
 - Attend local specialty society meetings
- Prepare for USMLE step 1 examination

Clinical Years

- Do well on clinical rotations :
 - Identify clerkship expectations in advance
 - Read assignments
 - Read about your patients' diseases and procedures
 - Round early, stay late
 - Prepare for small group sessions
 - Study for tests
- Re-evaluate specialty choice
- Gather more information about specialties of interest
- Do a subinternship that gives you responsibility
- Prepare for USMLE step 2 examination

Once You Select a Specialty

- Set up filing system for information
- Gather information about residency programs
 - Review 'Green book'
 - Write for individual program's information
 - Work with specialist outside your medical center
 - Do elective in the specialty
- Join local and national specialty society
- Find out if specialty uses special match or application procedures (ERAS)

Application Process

- Set up tracking system for each program's application needs
- Apply to NRMP
- Prepare personal statement and resume
- Have your photograph taken
- Review your medical school transcript
- Request reference letters
- Request Dean's letters
- Complete and mail application or ERAS
- Update residency program information
- Keep tracking for application process (ADTS)
- Do 'mock' interview
- Contact programs to arrange interview schedule

Interviewing

- Know the interview schedule
- Arrive early
- Allow extra time at program
- Review material about program
- Talk with current residents
- Know your questions
- Smile!

After You Visit Program

- Send thank-you letters
- Send any additional requested information
- Rank programs and submit ROLIC

If You Don't Match

- Don't panic
- Contact programs with available positions
- Send materials by fax
- Contract over the phone

When You Match

- Call program director
- Send program letter with information about how to contact you until July 1
- *Relax! Congratulations!!*

ท้ายสุดนี้หวังว่าบทความทั้งหมดนี้จะเป็นประโยชน์กับผู้ตั้งใจจะไปฝึกอบรมต่อในประเทศสหรัฐอเมริกา นำความรู้ความสามารถของแพทย์ไปแสดงให้เป็นที่ประจักษ์ และนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมมาสร้างประโยชน์กับวงการแพทย์ของไทยในอนาคต

พิมพ์ครั้งที่ 1 : เมษายน 2543

สงวนลิขสิทธิ์ ผู้ใดนำส่วนใดส่วนหนึ่งของบทความนี้ไปใช้เพื่อหาประโยชน์ใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของสิทธิ์ จะถูกดำเนินคดีตามที่กฎหมายบัญญัติไว้สูงสุด

เจ้าของสิทธิ์ : มานพ พิทักษ์ภากร

ผู้ถือสิทธิ์ : **Thaiclinic.com**